

Προδίδομαι, προδίθεσθε, προδίδονται τὰ πάντα,
ἐπέρχονται ἀνήκουστα καὶ σκοτεινὰ συμβάντα,
ὁ Στήλιμαν καὶ ὁ Τσάμπερλαιν, ἐκεῖνος ὁ προδότης,
τοῦ Διαδόχου ἔπειτα ἢ ἐνγλικιότης,
ἢ τῆς βουλῆς διάλυσις καὶ ὁ ἀποκλεισμός,
κι' ὁ νέος ἀναιδέστατος προϋπολογισμός.

Προδίδομαι, προδίθεσθε, προδίδονται τὰ πάντα,
κι' ἐκεῖνος, ὄνπερ ἄξιον κανεῖς δὲν θεωρεῖ
καὶ τῶν ὑποδημάτων μου νὰ λύσῃ τὸν ἱμάντα,
ὡς ἄχθος εἰς τὴν ράχην μας ἐκάθισε βαρῦ.
Καὶ τὰς περιφερείας μας ἐπλάτυνε ἀκόμη
μὲ τὸν παμπόνηρον σκοπὸν νὰ μὴν ὑπάρχῃ γνώμη.

Πλὴν σεῖς, ὦ ἐντιμότατοι πολῖται τῆς Κορίνθου,
ὡς ἀληθεῖς Πανέλληνες καὶ φίλοι πατριῶται,
σεῖς φέρετέ με τάχιστα ἐκτὸς τοῦ λαβυρίνθου,
ὡς τοῦ Αἰγέως τὸν υἱὸν ἢ Ἀριάδνη τότε.
Καὶ διὰ γλώσσης τολμηρᾶς πατάξατε κι' εὐστόχου
τὴν ἐνγλικιότητα καὶ σεῖς τοῦ Διαδόχου.

Δὲν ἐκυλίσθην παντελῶς ἴστων ἑορτῶν τὴν μέθην,
δὲν ἀνεμίχθην παντελῶς μὲ προδοτῶν σωρούς,
οὐδὲ εἰς τὴν Μητρόπολιν ἀκόμη παρευρέθην,
οὐδὲ οἱ Φαρμακόπουλοι δὲν ἦσαν ἴστους χορούς.
Μονάχοι τῶν ἐώρτασαν τὴν ἑορτὴν ἐκείνην,
ἐνῷ ἡμεῖς οὐδέτεροι ἐπίναμεν κινίην.

ὦ! ναί, κλεινοὶ Κορίνθιοι, βλαστοὶ κλεινῶν προγόνων,
συλλογισθῆτε τὰς κλεινάς τοῦ κλέους σας ἡμέρας,
καὶ εἰς τὸ νέον στάδιον τῶν εὐγενῶν ἀγώνων
πατάξατε τὸν Τσάμπερλαιν καὶ κάθε ἄλλο τέρας.
Ἐξεγερθῆτε μετ' ἐμοῦ καὶ ὀδηγήσατε με...
μικρὸν καὶ οὐχ ὀράτε με, μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με.

Πλὴν ὅταν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ὁ Ἐφιάλτης πέσῃ,
ἢ πόλις αὕτη θὰ γενῆ ὁ τόπος τῶν μακάρων,
ἄρκει καὶ μόνον, κύριοι, νὰ μὴν ἐβγῆ ἴσθι μέση
κανένα πραξικόπημα καὶ πάλιν τῶν Βουλγάρων.
Καὶ ἤδη ἀσπαζόμενος τοὺς πάντας σιωπῶ,
καὶ τρέχω καὶ ἴσθιν Τρίπολι τὰ ἴδρα νὰ τοὺς πῶ.

Ἐν τούτοις πάλιν εὐχομαι μὲ τὴν ψυχὴν μου ὀλην,
ὀσην ἀγάπην ἐδειξα πρὸς ταυτηνὶ τὴν πόλιν,
τόσην ὑπάρξαι παρ' ἐμοῦ κι' εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα.
καὶ μαῦρο εἰς τὸν Τσάμπερλαιν, ὅπου νὰ πάῃ γόνα.

Καὶ ὀλιγαῖς ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Λοιπὸν ὁ Μάκβεθ αὔριον θὰ πάρῃ καὶ θὰ δώσῃ
καὶ σύρτε εἰς τὸ θέατρον καὶ ἴμπητε ὀσοι ὀσοι.

Εἰς τοῦ Μιχαλοπούλου τὸ βιβλιοπωλεῖον
Ἡμεροδείκτας νέους ἱστορικοὺς θὰ ὄρητε,
καθὼς καὶ ἄλλο ἕνα πολῦτιμον βιβλίον,
Ἐγχειρῆς Στοιχεῖα, καὶ μὴν ἀργοπορήτε.

Ὁ κύριος Κορομηλάς, δραματικὸς βαρβάτος,
τὴν γλαφυρὰν Κλιτύαν του ἐξέδωσεν ἐσχάτως,
ἐν ἣ Κανδαύλῃν τὸν μωρὸν δολοφονεῖ ὁ Γύγης
μετὰ ἰάμβων λαξευτῶν καὶ τέχνης οὐκ ὀλίγης.

Ἰστοῦ φίλου μας Κατσιμπαλῆ τὸ νέο μαγαζὶ,
ποῦ ὀσοι ἀπ' ἐκεῖ περνοῦν τὸ βλέπουσιν ὀσαν χαζοί,
ἐσχάτως ἐκομίσθησαν λογιῆς λογιῆς καπέλα,
ποῦ νὰ τὰ ὄθητε μὲν ὀφορὰ θὰ ὄπητε «ὦ! κέ μπέλλα!»

Τὸ γεροντοπαλλήκαρο εὐθύς ποῦ τὰ φορέσῃ
τὸ βλέπει νάχῃ γὰρ προικιὰ καὶ προξενιαῖς ἐλπίδες,
ὁ κάθε ἀσχημάνθρωπος μὲ τοῦτα σὰς ἀρέσει,
καὶ δίνουσιν χάρι κι' ὀμορφιά κι' εἰς τοὺς σαχλοὺς Δαντήδες.

Μὰ καὶ μπαστούνια ἔφερε, ποῦ ὀποιος ἀγροῦσῃ,
προβλεπτικὸς καὶ φρόνιμος εἰς ὀλους θὰ φανῆ,
διότι ἂν ποτὲ βροχῆς κατακλυσμός τὸν πιάσῃ,
ἀμέσως τὸ μπαστοῦνι του ὀμπρέλα θὰ γενῆ.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ὁ Ρωμηὸς εἰς ὀλους σας συστήνει
καὶ νὰ τοῦ συγχωρήσετε αὐτὴν τὴν φλυαρίαν,
μὰ τοῦτο τὸ Κατάστημα μοναδικὸν θὰ γίνῃ
εἰς ὀλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν Ἐσπερίαν.

Μὲν παππαδῖα θεοσεβῆς, θαυματουργὸς κρυφῆ,
ποῦ κάθεται εἰς τὴν ἐδῶ Νεάπολιν πρὸ χρόνων,
τοῦ τριχοφάγου τοῦ γνωστοῦ εὐρήκε ἀλοιφῆ
κι' ἐξεφαλάκρωσε πολλοὺς μὲ μίαν ὀσιν μόνον.
Ἄν δὲ αὐτὸ τὸ νόσημα ἐξαίφνης σὲ προσβάλλῃ
καὶ δὲν σ' ἀφήσῃ τρίχα μὲν ἐπάνω ἴστο κεφάλι,
κι' ἂν, ὅ μὴ γένοιτο ποτέ, Σεμτέλος καταντήσῃς
καὶ χάσῃς τὰ μουστάκια σου καὶ ὀση τρίχα εἶχες,
τρέξε νὰ ὄρης τὴν παππαδῖα, χωρὶς στιγμὴ ν' ἀργήσῃς,
κι' ἀμέσως θὰ βγῆς ἀπ' ἐκεῖ γεμάτος ἀπὸ τρίχες.

Τοῦ Ἰωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἴστο τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβῃ — κι' ἀπὸ τοῦδε συνοραεῖ
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτεῖων — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον.

Καφενὲ τῶν «Ἐδ Φρονούντων» — νόκτα ἴμερα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζηδες ἄλλους τόσους,
μ' ὀρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαῖδούρια